

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2789/2019
17.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и др. Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог ББ, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 2845/18 од 11.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2845/18 од 11.03.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 2845/18 од 11.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 272/18 од 04.06.2018. године, ставом првим изреке, дозвољено је проширење тужбе на новотуженог ББ. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ББ да солидарно са туженим ВВ, у односу на којег је донета правноснажна и извршна пресуда П1 683/14 од 23.12.2016. године у овој правној ствари, тужиоцу исплати на име разлике између исплаћене и припадајуће накнаде зараде за рад у сменама за период од новембра 2011. године закључно са јуном 2014. године, и то појединачне месечне износе ближе наведене у том ставу изреке са припадајућом законском затезном каматом, као и трошкове парничног поступка у износу од 104.728,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 7.500,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 2845/18 од 11.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог и укинута пресуда Основног суда у Панчеву П1 272/18 од 04.06.2018. године. Ставом другим изреке, није дозвољено проширење тужбе у односу на новотуженог ББ. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да новотуженом ББ накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 25.856,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведеног правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати нов о тумачење права (посебна ревизија).

Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Из наведеног произлази да су Законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови из цитиране одредбе члана 404. став 1. ЗПП да би посебна ревизија тужиоца била дозвољена јер нема потребе за уједначавањем судске праксе имајући у виду разлоге из којих је другостепени суд одлучио као у изреци правноснажног решења. Осим тога, тужилац је уз ревизију приложио неколико судских одлука којима је одлучено о тужбеном захтеву за исплату на име разлике између исплаћене и припадајуће накнаде зараде за рад у сменама и о солидарној одговорности тужених, док у овом спору ревизијом побијаном одлуком није ни одлучено о тужбеном захтеву тужиоца у односу на ББ, већ је одлука процесног карактера јер није дозвољено проширење тужбе у односу на то правно лице као новотуженог.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП прописано је да је ревизија увек дозвољена када је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

У конкретном случају, другостепени суд јесте усвојио жалбу и укинуо првостепену пресуду, али није одлучио о тужбеном захтеву тужиоца за исплату у односу на новотуженог ББ, већ није дозволио проширење тужбе у односу на тог туженог и одлучио о трошковима поступка. Како побијена одлука другостепеног суда не садржи одлуку о тужбеном захтеву, то није ни испуњен услов прописан чланом 403. став 2. тачка 3. ЗПП за одлучивање о ревизији по том основу.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, која се у овом поступку сходно примењује на основу члана 436. истог закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према ставу 2. исте одредбе, ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Из наведене одредбе следи да је ревизија против решења ограничен правни лек - може се изјавити против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, и то под условом да се ради о парници у којој би била дозвољена ревизија против пресуде.

У конкретном случају, тужба у овом спору поднета је дана 27.11.2014. године, а вредност побијеног дела другостепене пресуде је износ од 156.429,64 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање и у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као и да се таквим решењем поступак правноснажно не завршава, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**